

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

9

2018

45 Kč / 1,90 €

**Zvenku lesk,
uvnitř smrad?**

úvodník

Karla Řežábka /4

**Křesťanská
konference**

v sále, kde
řečnil Gottwald /12

**Chce po nás Bůh
dětskou víru?**

nad Biblií /20

Zmicer Daškievič
Křesťan proti diktátorovi

úvodník

4 Zvenku lesk, uvnitř smrad?

Karel Řežábek

křesťan a společnost

6 Chceme oslovit 7,5 milionu lidí

David Loula

rozhovor

8 Za pobyt ve vězení jsem vděčný

Zmicer Daškivč

reportáž

12 30. Křesťanská konference

Tomáš Dittrich

14 Dětská konference: V brnění i na kolenou

Soňa Rovnaníková,
Lucie Beštová

můj příběh

15 Dveře hned vedle diskotéky

Šárka Koničková

16 Spolužák, který neměl depky

Bohdana Vašíčková

17 „Tohle se samo nevstřebá...“

Pavla

pokoj s Izraelem

18 Izraelský základní zákon

Johannes Gerloff

pastorace

19 Mé uzdravení začalo v čalounictví

Lisa Guinnessová

nad Biblií

20 Chce po nás Bůh dětskou víru?

Jiří Bukovský

z historie

22 O milosti jsem vyprávěl i vranám

John Bunyan,
Jaroslav Pleva

recenze

24 Nenadarmo

Tomáš Coufal

připravujeme

rozhovor: Ellen Makumbirofa

o jinakosti, slam poetry, provokujícím humoru a hledání místa v církvi

Sto let od založení Československa

Na čem stojí naše identita?

Věříme v trojjediného Boha?

„Pokud by Bůh nebyl Trojice, nebylo by možné spasení a život s ním, jak je známe a zakoušíme,“ tvrdí teolog Jiří Bukovský

22 John Bunyan

„O milosti jsem vyprávěl i vranám“

ŽIVOT VÍRY

ročník 29 / září 2018

cena 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.

Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,
Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.,
Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů
nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze
zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace
(mj. kompletní ceník včetně množstevních slev)
najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis
také pomoci on-line formuláře objednat.
Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamační na Slovensku:
Kníhkupectvo Jonatán,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45
Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři.
Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátit.
Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články,
které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde,
prosíme, abyste nás o tom informovali.
© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez
písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování
kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze
s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu
článku a strany). Jednotlivé články možno šířit
prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce
je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzeráty zařadíme dle možností,
s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout.
Seznamovací a fundraisingové inzeráty
nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce
a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

možná Tě překvapí, že patřím mezi milio-
náře. Jsem totiž majitelem domu v Praze vzdá-
leného sedm minut od stanice metra. Když ten
dům nechal můj pradědeček postavit, ještě se
v Praze nenacházel. Žravé velkoměsto si pro něj
ale o čtvrt století později dobehlo.

Přestože jsem milionářem, musím se držet
při zemi. Dům po předcích je na svůj věk 117 let
v docela dobré kondici, ale přece jen se v někte-
rých jeho částech projevují různé nemoci, které
je třeba léčit. V létě byly na řadě schůdky na za-
hrádku a přehléla opěrná zídka. Čtyři betonové
schůdky plus metr vysoká zeď, dva dny zední-
kovy práce. S dotyčným mistrem lžíce a malto-
vých směsí se kamarádím a těšil jsem se na něj.

Když jsem se synem den po stavební explozi
sesypal zeminu, zlomky cihel a další přebytky
do prázdných pytlů od zpracované betonové
směsi, bylo těch zaprášených papírových saků
plných všech jedenáct a ještě trochu zbylo. Vy-
stupuje nerudovská otázka: Kam s ním?

Týden předtím jsme byli na sborové dovo-
lené a jako na potvoru jsem zapomněl, že je po-
třeba synovi připomenout, aby vystrčil před
dům popelnici, kterou jsem naplnil pozůstatky
nedávné předchozí stavební akce, rekonstrukce
stříšky nad verandou. Protože jsem pečlivý, byla
popelnice prkénky naplněna až po okraj. Pope-
láři se proto k popelnici nedostali. Znamenalo
to přežít s odpadky až do pátku, skoro týden,
což samo o sobě nebyl lehký úkol. No, a k tomu
těch jedenáct pytlů.

Oproti obyvatelům bytů mají domkáři při
svých stavebních aktivitách určitou nevýhodu.
Když se náhodou rekonstruuje byt, pojme spo-
lečný kontejner bytového domu mnohem více
stavebního odpadu než domkářova popelnice.
A protože se v domě většinou nerekonstruuje
víc bytů najednou, nejsou s odpadem starosti.
Ale co já s těmi 150 kily suti v pytlích?

Abych se přiznal, jednu metodu znám, ba,
jako nekřesťan a syn majitele domku jsem ji do-
konce skvěle ovládl. V předvečer svozu odpadu
se dá sem tam něco přidat do popelnic různým
sousedům v širším okolí i do kontejneru před re-
staurací Na růžku alias Dong-Hai, podle toho,
kolik je ve které nádobě místa. Pak sousedství
funguje trochu jako kontejner v paneláku.

Ale má to jeden háček. Před deseti lety jsem
do umění rozdávování odpadků zacvičoval
syna, ale jeden občan se na nás rozčilil, že mně
do prázdného prostoru v jeho nádobě na odpad
nic není, protože její vyprazdňování platí on,
a ne já. Byl to poměrně nepřijemný rozhovor.
Ten spravedlnost milující nadávající pán nás
pak doprovázel ještě kus cesty, aby se ujistil, že
k vyřešení svého problému nepoužijeme ani po-
pelnici jiného souseda.

Musel jsem uznat, že má v podstatě pravdu.
Potěšily mě dvě věci: Jednak že se syn na toho
horlivého obhájce lidských i občanských práv
nezlobil, jednak že ten rozčilený mužik nevěděl,
že jsem křesťan.

Moje chyba nebyla v tom, že bych rád využil
volný prostor v popelnici (který mám často taky,
ale zrovna ne v době domkářských přestaveb).
Způsobil jsem, že se ten nemilosrdný člověk roz-
čilil a zlořečil mi, čímž hřešil. Jeho hřích jsem
způsobil já, a to není žádná legrace. Dal jsem

za pravdu manželce a odpadky tenkrát čekaly
v garáži frontu na volno v naší popelnici. Ten-
tokrát by to čekání trvalo odhadem dva mě-
síce. Tak jsem se rozhodl (aniž bych to s Martou
konzultoval), že zase jednou obšťastním okolní
nezaplňené popelnice.

Přišla tma, vhodný doprovod takové čin-
nosti. „Pane, prosím, ať nikoho nepohorším...
Prosím, ať mě nikdo nevidí...”

Obešel jsem sousedství a v popelnicích v nej-
bližším okolí jsem detekoval tolik místa, že by
se tam vešel nejmíň dvojnásobek mého převisu.

„Pane Bože, ať mě nikdo nevidí...”

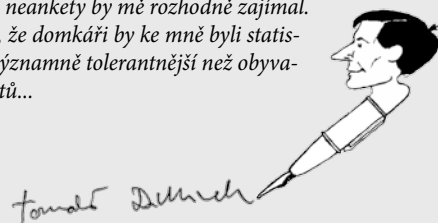
Není divu, je doba dovolených. Odesl jsem
pár pytlíků, a zrovna když jsem chtěl přispět
do větších nádob bytového domu na rohu, vyšel
z něj starší muž, kterého znám kvůli tomu, že
se vždycky, když se potkají, očichávají naši psi.
Naštěstí se vydal jiným směrem, ale vyhlédnuté
kontejnery jsem nechal na později. Něco podob-
ného se opakovalo ještě dvakrát.

Ne, byl jsem opatrný a navíc mou modlitbu
možná vyslyšel Bůh. Všechno jsem poctivě roz-
dělil mezi různé popelnice, a když je sousedé
příštího dne vtažovali do svých domečků, ne-
měli patrně tušení, že jsem jim tam něco přidal.
Nepobavím Tě líčením toho, jak na mě někdo
naběhl, jak křičel na celou ulici a vyhrožoval,
že na mě zavolá policii. Nic takového se tento-
krát nekonalo.

Když jsem před půlnocí zamykal domovní
dveře, byl jsem rád, že se garáž vyprázdnila, ale
neměl jsem čistě svědomí. Nikoho jsem nepo-
horšil, ale mohlo se to stát.

Byla tato horkou nocí přikrytá aktivita jed-
náním ve světle? Nebo nepožádáš popelnice
bližního svého? Každý, kdo jedná zle, nenávidí
světlo a nepřichází ke světlu, aby jeho skutky
nebyly odhaleny. Týkají se tato Ježíšova slova
také mého řešení problému se suti?

Myslím, že jednoznačná odpověď na tuto
otázku existuje, jenže já ji neznám. Nejsem si
jistý, jestli jsem jednal špatně, nebo dobře. Co si
o tom myslíš Ty? Nejistitelný výsledek této čte-
nářské neankety by mě rozhodně zajímal.
Tuším, že domkáři by ke mně byli statis-
tický významně tolerantnější než obyva-
telé bytů...

Zvenku lesk, uvnitř smrad?

Žijeme v souladu sami se sebou?

Karel Řežábek

Léto pomalu končí, začíná nový školní rok a předpokládám, že ve většině společenství to bude podobné jako u nás v Plzni – hned od září nebo nejspíše od října vypukne církevní provoz na plné obrátky. Začnou jednak naše všemožné vnitrocírkevní programy a aktivity, ale také se vynoří spousta akcí, konferencí, seminářů, kterých se budeme chtít zúčastnit nebo kde se budeme nějak angažovat...

Proto si myslím, že právě konec prázdnin a začátek školního roku je ten správný čas nechat k sobě zazníti Ježíšova slova: „Vy farizeové leštíte pohár a mísu zvenku, ale vaše nitro je plné hrabivosti a podlosti. Blázní! Copak ten, který stvořil vnějšek, nestvořil také vnitřek?“ (L 11,39–40 B21)

Ježíš zde mluví k farizeům a zmiňuje něco, co si nutně potřebujeme připomínat i my. Zejména my, kdo jsme věřící už delší dobu a bere-

me svou víru skutečně vážně (což platilo i o většině farizeů).

Věřící totiž často nabudou přesvědčení, že víra se projevuje tím, že člověk dělá správné věci, říká správné věci a zastává správné postoje. To je na jednu stranu pravda – víra, která se neprojevuje skutky, je mrtvá (Jk 2,26). Všechna naše hluboká setkání s Bohem, když se modlíme v komůrce svého srdce, inspirativní myšlenky, které si odnese-
me ze shromáždění či ze své osobní četby Bible, všechny doteky Boží lásky, které zažijeme při chválách nebo při Večeři Páně, to vše má obrovskou hodnotu, ale je to jen hlína. Možná výtečná, kvalitní hlína, zkyplená, pohnojená, zbavená plevele, ale stále jen hlína – půda, která je tu od toho, aby z ní vyrostlo něco, co ponese ovoce.

Ani si toho nevšimneme

Ovšem nám, kterým je toto jasné, hrozí jiné nebezpečí. Co když správné aktivity, slova i činy zůstanou, ale už nejsou projevem toho,

co je uvnitř, protože se vnitřek a vnějšek rozpojily? Jak k tomu dojde? Tak, že se na vnější projevy naší víry – ať už je to angažovanost v církvi, pravidelná docházka na bohoslužby, služba potřebným či finanční štedrost – zaměříme příliš nebo se jimi necháme pohltit. V důsledku toho začneme opomíjet svůj vnitřní svět a to, co mělo být navenek projevovaným vnitřkem, se stane pouhým naleštěným povrchem, jemuž stav nitra vůbec neodpovídá. Farizeům, kterým Ježíš adresoval svá slova, se přesně tohle stalo. A může se to stát i nám! Dokonce to může být tak, že pokud k tomuto rozpojování našeho vnitřku a vnějšku dojde pozvolna, ani si toho nevšimneme...

Pro lidi, kteří věnují větší pozornost vnějšku než vnitřku, zde má Ježíš jediné slovo: Blázní!

Slovo blázen (řecky *afón*), které je zde použito, v podstatě znamená něco jako „nemyslíci blbec, hlupák a ignorant“. Proč Ježíš volí tak příkrý výraz? Protože to tak je: Každý křesťan, který je jiný v neděli než v pondělí, každý, kdo se chová jinak na veřejnosti, když ho lidé vidí,

krátce

◆ Xcamp: Až tak radikálně?!

Ve dnech 14.–21. 7. se ve Smilovicích pod záštitou Křesťanského společenství, z. s., uskutečnil festival Xcamp. Přihlášených

účastníků bylo celkem 315 a průměr počtu návštěvníků za den se pohyboval kolem 800 osob. Heslem letošního ročníku bylo „Až tak radikálně?!“.

Hlavním řečníkem byl ředitel Slovenského evangelizačního střediska EVS, který hovořil na témata jako Čeje nečekané, Dávej šanci, Odval kámen, Ty, ne já, Spadneš na zadek apod. Na studijních skupinkách se probíraly kapitoly z Matoušova evangelia – Kázání na hoře.

Také probíhaly workshopy a semináře, např. na témata: Radikální islám versus radikální křesťanství, Sexuální čistota, Role muže ve světle Bible, Skrytá nebezpečí internetu, Půst, Pilíře evoluce, Proč (ne)být protestantem? a další.

Na festivalu vystoupilo několik hudebních skupin různého žánru. Páteční večer zahájila skupina Noemirades, dále vystoupil rapper Darce, skupiny Winecastles, The Gospel Celebrate, Adonai nebo Timothy. Nechybělo ani letní kino a promítání dokudramatu „Poslední útek Jeronýma Pražského“.

Ozvěnou za Xcampem zní, že konečnou autoritou nemohou být naše pocity či názory většiny, ale vždycky a jenom Bible. Doris Kaczmarczykova

◆ Katolická charismatická konference.

Ve dnech 11.–15. 7. se letos uskutečnil její 29. ročník. Konala se v prostorách brněnského výstaviště a jejím mottem byl verš z Ef 6,10: „Svou sílu hleďte u Pána, v jeho veliké moci.“ Na programu byly přednášky, jejichž názvy zněly např.: „Když docházejí síly“, „Život na bojišti“, „Ve službě evangelia pokoje“ nebo „Meč Ducha – slovo Boží“. Dále mše, divadelní představení Víti Marčíka, chvály a modlitby nebo prezentace různých neziskových organizací.

„V programu je vyčleněn prostor také pro setkávání a kulturu, což jsou oblasti, na které si během roku v současném rychlém světě složitě hledáme čas. I to jistě přispělo duchovnímu i fyzickému občerstvení, jehož se účastníkům dostalo – kromě apelu na to, aby nezapomínali na své lidské limity ani během následujícího roku,“ ohlížejí se za akcí sami organizátoři na svém webu. Opět zaznamenali nárůst počtu účastníků, bylo jich letos téměř osm tisíc. Součástí akce byla také dětská konference, které se letos zúčastnilo na 1200 dětí ve věku od 4 do 15 let.

◆ Kristfest Young: Moje církev? Třetí

ročník Kristfestu Young, festivalu pro mladé od 10 do 15 let, se konal 26.–29. 7. v konferenčním centru Immanuel u Hlinska. Akce vychází z konceptu festivalu Kristfest, který je určený pro starší mládež a který se

uskutečnil o týden dříve s názvem „Generace beze strachu“. Obě akce pořádá Odbor mládeže AC.

„Letos nás bylo asi 150, z toho 80 dětí do 15 let a zbytek byli nadšení vedoucí a dobrovolníci. Hlavním hostem byl Kirk McAtear, který je pastorem Connect Church v Birminghamu. Byl na akci již potřetí a Bůh skrze něj k mladým lidem promlouval neuvěřitelným způsobem.“

Letošní téma znělo: „Moje církev? Když HO miluješ, není co řešit.“ Mluvili jsme o tom, zda je církev důležitá pro náš život

a jak. Proč je důležité milovat Boha a mít s ním vztah. Že i když je nám teprve 13, jsme již součástí církve a můžeme se podílet na jejím chodu.

Součástí festivalu byly i hry a netradiční soutěže na mokré a kluzké plachtě. Živý fotbal, obří lakros, vyrábění náramků, oblíbená čajovna a večerní táboráky. Chvály vedly kapely ONMY z Kroměříže a Stripes of Glory z Ostrova. Na koncertní večer přijal pozvání rapper Envej, popsala Kristfest Young jeho organizátorka Šárka Beranová.

„Rozrůstá se tým, který akci připravuje; a to jak početně, tak co se

týče kvality. Moje poklona patří především vedoucím týmů a jejich pomocníkům, kteří byli dětem průvodci, sedávali s nimi na trávníku nebo u oběda a vytvářeli atmosféru přijetí a bezpečí, ve které se účastníci mohli uvolnit a zaměřit svou pozornost na to, co jim chce Bůh sdělit. Zejména při posledním večeru jsme byli svědky neobvyklého Božího působení,“ zhodnotila akci další z vedoucích, Ida Pencová.

◆ **Zážitkový Draft Camp.** V termínu 30. 7. – 3. 8. probíhaly dva pobyty Draft Campu, který pořádá ČEA. Jeden byl zaměřen na kluky, druhý na holky. Jejich cílem je posunout mladé lidi na cestě s Bohem, pomoci jim vzepřít se kultuře nízkých očekávání a vybrat si „úzkou cestu“.

Kemp pro kluky probíhal v Březi u Osové Bítýšky a zúčastnilo se ho 12 kluků z různých církví (CB, BJB, KS, SŽ). Řečníky byli Ondřej Svatoš, Tomáš Kolman, Roman Toušek a Jiří Unger.

Každý den na kempu měl své téma, např. Vztah s Bohem a evangelium, Bůh nás připravuje... nebo Jak rozumět vedení a zodpovědnosti.

a jinak, když se nikdo nedívá, je z Božího pohledu nemyslný hlupák. Každý, kdo říká, že věří, a přitom leští povrch a nezabývá se nitrem, je blázen, hlupák a ignorant.

Copak lze oklamat živého Boha? Na člověka možná náš naleštěný povrch udělá dojem, ale Boha neošálíme.

Copak ten, který stvořil vnějšek, nestvořil také vnitřek? Zanedbat vnitřek je stejné bláznovství jako zabývat se svou hlinou, svými niternými prožitky s Bohem, a opomenout vnějšek, tedy nesení ovoce. Když bude pohár vyleštěný zvenku, ale zevnitř smradlavý a plesnivý, leckdo ho možná vezme do ruky, aby se z něj napil, ale když se podívá dovnitř, řekne: Fuj, to nechci...

Ale právě tak – pokud bude hrnek sice zevnitř čistý, ale zvenku olezlý a nevábny, těžko někoho napadne vzít ho vůbec do ruky.

Proto nás zde Ježíš učí, že Bohu jde v našem životě o to, aby čistě bylo obojí: vnějšek – to, co děláme, jak mluvíme, jak se projevujeme navenek – i vnitřek – z jaké půdy, z jakého vnitřního stavu to všechno vychází.

Aby co řeknu, platilo

Tomuto souladu mezi vnitřním a vnějším se říká integrita. Pojem integrita (z lat. *integritas*) znamená „celistvost“ nebo „úplnost“, je to opak dvojakosti, rozštěpenosti. Pojem integrita se kryje s hebrejským slovem *tóm*, které znamená

Kdo se chová jinak na veřejnosti, a jinak, když se nikdo nedívá, je z Božího pohledu hlupák.

„být úplný, neporušený, bez kazu, bez poskvrny, nerozdvojený, bezúhonný“.

Člověk, který má integritu, je ryzí a bezúhonný – bez úhony, tj. bez újmy na cti, dobré pověsti. Je „z jednoho kusu“ – je sám sebou, v souladu sám se sebou (se svým nitrem) a také v souladu s obrazem, který (svými vnějšími projevy) vyvolává u jiných. Jeho slova se kryjí s jeho činy, a tudíž nás v negativním slova smyslu nikdy nepřekvapí. Takoví máme být – ryzí, opravdoví, celiství, z jednoho kusu – a tím pro druhé důvěryhodní a spolehliví.

Co znamená integrita pro mě osobně? Je to soulad mezi tím, co si myslím, a tím, co říkám. Tedy umět říkat, co si myslím, ale také myslet vážně svá slova, aby to, co řeknu, platilo. Zároveň jde o soulad mezi tím, čemu věřím – nebo čemu říkám, že věřím –, a tím, co dělám, co žiju. Kéž by tohle jednou mohli pravdivě vytestat na můj náhrobek: Co žil a co učil druhé, bylo v souladu!

Král David se modlil: „*Budu zpívat o milosrdenství a právu, tebe, Hospodine, budu opěvovat. Budu pečlivě dbát na bezúhonnou cestu. Kdy už ke mně přijdeš? Budu žít v bezúhonnosti svého srdce ve svém domě.*“ (Ž 101,1–2 ČSP)

A já se k jeho modlitbě přidávám: „Pane, děkuji, že ze mě chceš mít číši čistou zevnitř i zvenku. Pokud mám volit mezi dvojakostí (rozpolceností) a integritou (celistvostí), volím integritu! Toužím po integritě, a proto chci pečlivě dbát na bezúhonnou cestu, na celistvost ve všem, co dělám a říkám. A vím, že to začíná tím, že budu žít v bezúhonnosti srdce ve svém domě: žít integritu doma vůči svým nejbližším a žít ji také, i když se nikdo nedívá... Kéž mi nikdy nemusíš říct: Blázne...“

Můžete k Davidově i mojí modlitbě přidat „amen“ i sami za sebe?

Na jednu stranu je jisté, že integrita dá práci, vyžaduje soustředění a dlouhý dech. Ale zároveň – a to je úžasná zpráva – na to nejsme sami. Nezáleží na nás a na našem výkonu, ale na Bohu a jeho pomoci.

Vždyť kdo je Bohem kromě Hospodina? Kdo je skálou, ne-li náš Bůh? Tento Bůh mě odívá silou, on činí mou cestu bezúhonnou. (Ž 18,31–33 ČSP)

Autor je pastorem KS Plzeň a lektorem kurzů osobního rozvoje.

Dívčí verze kempu probíhala v Bystřici u Olomouce. Zúčastnilo se jí sedm děvčat ve věku 14–17 let. Na tři dny z pěti byly pozvané řečnice: Miriam Paszová (KAM), Petra Barbořáková (KAM) a Johana Ondráčková (pražská koordinátorka projektu Eva Evě). Cílem dívčího kempu je naučit dívky, jak se mohou stát příslušnicí ženou statečnou a jak čelit všemu, co jim přináší pozice Boží dcery-princezny. Téma jednotlivých dnů zněla: Sebehodnota a sebepřijetí, Emoce a představy, Vztahy, Místo (nejen) v církvi, Blízká a vzdálená budoucnost.

Témata jsou vždy zpracována řečnickem nebo vedoucím kempu a předávána pomocí přednášek a prvků zážitkové pedagogiky spolu s následnou reflexí. Dalším krokem po kempu bude pro dívky roční učednický vztah s mentorkou z domovského sboru, který dívku vysílá (a pobyt jí zaplatí).

Stanislav Mikulík

◆ **Campfest oslavil 20 let.** Více než šest a půl tisíce mladých křesťanů z různých církví se ve dnech 2.–5. 8. sešlo na ranči v Králově Lehotě v Nizkých Tatrách na Slo-

vensku. Hlavní důraz byl kladen na proměnu – proměnu krajiny, měst, politiky, rodin i jednotlivých srdcí.

Na multižánrovém festivalu, který patří k největším křesťanským festivalům ve střední Evropě a který se letos konal již podvacáté, vystoupilo především množství slovenských hudebních kapel (Timothy, eSPé, Lámačské chvály, Piar music, BCC Worship...), ale také zahraničních interpretů, především z Velké Británie (Worship Central, Graham Kendrick, Four Kornerz, Philippa Hanna nebo Rivers & Robots).

Kromě seminářů, workshopů a sportovních aktivit byl důležitou součástí festivalu poradenský stan s odborníky a modlitebníky, jejichž službu využilo přes tisíc návštěvníků.

Festival připravilo přes 200 dobrovolníků. Pořádá ho organizace Mládež pre Krista.

◆ **Petice na podporu rodiny.** Skupina poslanců v čele s Markem Výborným (KDU–ČSL) podala návrh na změnu ústavy – chce, aby v ní bylo manželství definováno jako svazek muže a ženy. Podpořit tento návrh má petice, kterou organizuje spolek Aliance pro rodinu na webu podporamanželství.cz. Za petici se veřejně postavili např. kardinál Dominik Duka a čeští a moravští biskupové. Na začátku srpna měla cca 20 tisíc podpisů.

Petice reaguje na jiný poslanecký návrh, který naopak žádá tzv. „manželství pro všechny“, tedy umožnění manželství osobám stejného pohlaví. Stojí za ním

sdužení Jsme fér, které dlouhodobě usiluje o zrovnoprávnění homosexuálů. Podpořila ho petice s cca 70 tisíci podpisy i vláda Andreje Babiše. Podle průzkumu agentury Median manželství pro všechny podporuje 75 % Čechů. Před dvěma lety to bylo ještě 67 %.

◆ **Den pro rodinu.** Letos potřetí zorganizovala Aliance pro rodinu akci na podporu tradiční rodiny. V sobotu 4. 8. se cca 300 účastníků sešlo na Ovocném trhu v Praze, odkud se po vyloučení stručních úvodních projevů vydali přes Staroměstské náměstí na nábřeží a odtud na Střelecký ostrov, kde pořádali shromáždění s několika rodinnými atrakcemi. Tam se k průvodu připojilo dalších cca 200 lidí.

„Letos poprvé byla součástí akce i společná modlitba v kostele sv. Havla, kde modlitby vedli zástupci řkc (celou bohoslužbu zařídil a vedl biskup Josef Nuzik), CASD, KS a nenedominančního ruský mluvícího sboru. Akci podpořilo také vedení většiny evangelikálních církví. Úvodní projevy ukázaly jasně na význam rodiny, zejména příspěvek hlavní organizátorky Jany Jochové, ale i projevy některých politiků,“ uvedl jeden z členů přípravného týmu a pastor KS Praha Lubomír Ondráček.

Účastníci měli také možnost podepsat petici za zachování manželství jako svazku muže a ženy a petici proti ratifikaci Istanbulské úmluvy. Účast byla (možná kvůli horkému počasí) nižší než v minulých letech

a také klidnější – zejména díky posunu termínu. V minulých letech se Den pro rodinu konal souběžně s průvodem festivalu Prague Pride, letos se ho organizátoři rozhodli uspořádat o týden dřív.

„Zvláště médií byl opakovaně přehlížen pozitivní program akce, která není předně *proti* něčemu, ale *pro* rodinu, a byly zdůrazňovány konfrontační prvky ve vztahu ke komunitě LGBT. Někteří rodiče také měli problém vzít děti na akci, kde mohly potkat excentricky oděné a chovající se účastníky Prague Pride,“ vysvětlil Ondráček.

Během doprovodného programu byli účastníkům k dispozici psychologové, speciální pedagogové, mediátoři nebo pracovníci sociálněprávní ochrany dětí.

„Oproti minulým ročníkům, kdy doprovodný program organizovala najatá agen-

tura, letos program zorganizoval přípravný tým a mezi bubeníky a tanečníky byli jen aktivní křesťané ztotožňující se s cílem akce a účastníci mohli využít možnosti porady s odborníky, kteří byli také z křesťanských kruhů,“ doplnil Ondráček.